

Til Universitetsstyret
Fra Universitetsdirektøren

Sakstype:	Vedtakssak
Møtesaksnr.:	V-sak 12/22
Møtenr.:	2/2022
Møtedato:	8. mars 2022
Notatdato:	24. februar 2022
Arkivsaksnr.:	2021/5397
Saksansvarlig:	Hanna Ekeli, Avdeling for studieadministrasjon
Saksbehandlere:	Anne Marthe N. Gibbons, Birgitte Brørs, Jonny Roar Sundnes

Fleksibilitet og forenkling i UiOs utdanninger

Henvisning til lovverk, plandokumenter og tidligere behandling i styret

- V-sak 4, Universitetsstyrets møte 13/2020, Revisjon av UiOs kvalitetssystem for utdanning
- Diskusjon om fornyelse av studieporteføljen på universitetsstyrets seminar 22. juni 2021
- UiOs Strategi2030 og helhetlig klima- og miljøstrategi

Hovedproblemstillinger i saken

UiO arbeider for en tettere integrasjon av forskning, utdanning og kunnskap i bruk. Ambisjonene frem mot 2030 er nedfelt i UiOs strategiplan, og er nylig supplert med den nye klima- og miljøstrategien. UiO har også tatt lederskapet i den europeiske Circle U.-alliansen der nye former for studentmobilitet, internasjonalisering og utdanningssamarbeid utforskes. Skal UiO lykkes med disse ambisjonene er det en forutsetning at UiO har tilstrekkelig fleksibilitet i utdanningsstrukturene, tydeliggjør det handlingsrommet vi faktisk har og klarer å utnytte dette.

Arbeidsgruppen som drøfter UiOs rammer og vilkår for kvalitetsutvikling og fagfornyelse har i 2021 sett på hvilke prinsipper som bør ligge til grunn for UiOs forvaltning og utvikling av studieporteføljen. Arbeidet dannet grunnlag for en intern innspillsrunde til fakultetene, Studentparlamentet og UiODoc. Enhetene gav tilbakemelding på spørsmål om målsetninger og videre arbeidsområder innen tverrfaglighet og fleksibilitet.

Utgangspunktet har vært at det er behov for mer samordning av UiOs forvaltning av studieporteføljen. Arbeidsgruppen har sett på mulige løsninger for å legge til rette for mer tverrfaglighet, mer fleksibilitet og en bedre utnyttelse av UiOs faglige bredde. Forslagene skal også gi økt fleksibilitet for studenter som ønsker noe mer eller noe annet enn ferdigdesignede studieprogram.

Til grunn for løsningsforslagene ligger UiOs egne strategiske prioriteringer, analyser av studentenes gjennomføring samt samfunnets behov slik de er formidlet gjennom ulike politiske signaler og dokumenter. De konkrete forslagene som legges fram for styret nå er:

- Kommunisere bedre studentenes valgfrihet og mulighet for ulike studieløp.
- Legge til rette for emnebruk på tvers av studienivå.
- Mer fleksibel emnestørrelse og adgang til mindre emner.

Forslagene søker å legge til rette for mer fleksibilitet og forenkling i UiOs utdanningsportefølje. Universitetsledelsen vil følge opp forslagene i tett samarbeid med fakultetenes utdanningsledere.

Det understrekes at dette er et pågående arbeid, som vil fortsette også etter at styret har hatt saken oppe til behandling, blant annet med en grundig gjennomgang av enhetenes innspill.

Konsekvenser for økonomi, bemanning og lokaliteter

Eventuelle endringer i UiOs studieportefølje håndteres innenfor ordinære prosesser for utvikling og prioritering av ressurser.

FORSLAG TIL VEDTAK:

Universitetsstyret vedtar endring av forskrift om studier og eksamener ved UiO i tråd med den vedlagte endringsforskriften.

Arne Benjaminsen
universitetsdirektør

Hanna Ekeli
avdelingsdirektør

Vedlegg:

- Styrenotat
- Forslag til forskrift om endring av forskrift om studier og eksamener ved UiO

FRA
UNIVERSITETSDIREKTØREN

FREMLEGGSNOTAT

Møtesaksnr.: V-sak 12/22
Møtedato: 8. mars 2022
Notatdato: 24. februar 2022
Arkivsaksnr.: 2021/5397
Saksbehandler: AMG/BBR/JRS

TIL
UNIVERSITETSSTYRET

Fleksibilitet og forenkling i UiOs utdanninger

Innledning

Gjennom de siste årenes satsing på utdanning er det lagt et solid grunnlag for videreutvikling av UiOs portefølje av utdanningstilbud. I den vanskelige koronaperioden har vi kunnet trekke veksler på det systematiske arbeidet for forvaltning og utvikling av utdanningene samt et styrket fokus på utdanningsledelse. Den raske digitaliseringen har lært oss mye om hva som fungerer, og ikke fungerer, og hva som trengs av støtte og veiledning. Vi har sett verdien av en solid kunnskaps- og teknologibase og kompetente og hardtarbeidende ansatte og studenter.

UiO blir møtt av sterke og tydelige forventninger fra samfunnet og myndighetene knyttet til hvordan vi innretter utdanningene våre med hensyn til arbeidsrelevans, internasjonalisering og bærekraft. Ikke minst er det et økt fokus fra samfunnet rundt oss på livslang læring. Studentene viser interessen og ønskene sine både gjennom hvilke utdanninger de søker seg til og hvilke veier de tar gjennom utdanningsporteføljen vår.

UiO arbeider for en tettere integrasjon av forskning, utdanning og kunnskap i bruk. Ambisjonene frem mot 2030 er nedfelt i UiOs strategiplan, og disse er nylig supplert med den nye klima- og miljøstrategien, samt gjennom at UiO har tatt lederskapet i den Europeiske Circle U.-alliansen der nye former for studentmobilitet, internasjonalisering og utdanningssamarbeid utforskes. UiOs fakulteter og fagmiljøer støtter opp om et høyt ambisjonsnivå for UiOs utdanningsvirksomhet. Sentrale tema i arbeidet er forskningsnærhet og arbeidslivsrelevans, fleksibilitet og tverrfaglighet, livslang læring samt gjennomføring og frafall.

For å møte disse rammebetingelsene er det nødvendig at vi ved UiO gjennomgår den overordnede strukturen rundt utdanningsporteføljen. De grunnleggende spørsmålene vi trenger å stille oss er hvilke tilbud skal vi ha til hvilke grupper av studenter, og hvordan skal studentene kunne bevege seg mellom disse tilbudene?

Prosess

Våren 2020 satte daværende prorektor Gro Bjørnerud Mo ned en arbeidsgruppe som skulle drøfte UiOs rammer og vilkår for kvalitetsutvikling og fagfornyelse. Hvordan se kvalitetssystem og porteføljeutvikling bedre i sammenheng? Hvordan balansere studenters og fagmiljøers ønsker om fleksibilitet opp mot kontinuiteten i porteføljeutviklingen og tilsynsaspectene i kvalitetssystemet?

I 2020 foreslo arbeidsgruppen videreutvikling av UiOs kvalitetssystem, og universitetsstyret sluttet seg til forslaget i desember 2020. I 2021 har arbeidsgruppen drøftet hvilke prinsipper som bør ligge til grunn for UiOs forvaltning og utvikling av studieporteføljen.

Arbeidsgruppens arbeid dannet grunnlaget for en innspillsrunde til fakultetene, Studentparlamentet og UiODoc i desember 2021. Enhetene fikk anledning til å komme med innspill til et knippe spørsmål om målsetninger og videre arbeidsområder innen tverrfaglighet og fleksibilitet. Ved utløpet av fristen i begynnelsen av februar 2022 har sju fakulteter, flere institutter, ett senter samt UiODoc kommet med innspill.

Nåsituasjonen

Arbeidsgruppens drøfting har hatt som utgangspunkt at det er behov for mer samordning av UiOs forvaltning av studieporteføljen. De viktigste årsakene til dette er:

- Frafallet på bachelornivå er fremdeles høyt. En stor gruppe bachelorstudenter har en tydelig plan for sine studier og sitt fremtidige yrke, mens mange ikke synes å finne seg til rette på dagens programmer. Frafallet har også økonomiske konsekvenser.
- UiOs etter- og videreutdanningstilbud utgjør en lav andel av studieporteføljen og er flettet inn i det eksisterende studietilbudet. Enkeltemneordningen er sentral, og tiltrekker seg et vidt spekter av studenter. Behovet for et mer strukturert etter- og videreutdanningstilbud vil sannsynligvis øke i årene fremover.
- Mange ordinære studietilbud er tilrettelagt for tverrfaglighet for eksempel ved at studentene kombinerer emner eller emnegrupper fra flere fag. UiO har likevel tydelige ambisjoner om å styrke tverrfaglig forskning og utdanning.

Dette peker i retning av at UiO har et studietilbud som er svært mangfoldig, som videreutvikles på bakgrunn av en rekke ulike faglige og organisatoriske forutsetninger, og som trolig ikke utnytter den faglige bredden eller den totale utdanningskapasiteten ved UiO godt nok.

Arbeidsgruppen har også sett på mulighetene for mer tverrfaglig samarbeid. Utredninger og rapporter de siste 10-15 årene viser at det er vilje til mer tverrfaglig utdanning, men at hindre av ulik art gjør det vanskelig å få til i praksis. Problemene oppleves ulikt i fagmiljøene, men kan kategoriseres i problemstillinger av faglig og kulturell karakter, ikke-egnet organisering, knappe menneskelige ressurser og kapasitet samt mangel på økonomiske ressurser og fasiliteter. De opplevde hindrene henger sammen og kan også forsterke hverandre.

Covid-19 pandemien har på kort tid bidratt til en økt digitalisering av undervisningen og banet vei for nye måter å tenke om undervisningsopplegg og studentenes læring. I hovedtrekk bidrar digitaliseringen til økt fleksibilitet for studentene, og er slik sett en utvikling som passer godt med det behov for tilpasning til ulike studiepreferanser som er antydnet i det eksisterende tallmaterialet.

Arbeidsgruppens forslag

Arbeidsgruppen har drøftet mulige løsninger for å legge til rette for mer tverrfaglighet, mer fleksibilitet og en bedre utnyttelse av UiOs faglige bredde. Til grunn for løsningsforslagene ligger UiOs egne strategiske prioriteringer, analyser av studentenes gjennomføring samt samfunnets behov slik de er formidlet gjennom ulike politiske signaler og dokumenter. Dette handler både om å utvikle faglige verktøykasser og om å justere formelle rammevilkår i UiOs regelverk.

Det finnes en rekke ulike måter å løse dette på i UiOs utdanninger allerede, men arbeidsgruppen har lagt til grunn at UiO ennå ikke utnytter hele potensialet som ligger i den faglige bredden vår; det er behov for noe nytt, i tillegg til det vi allerede gjør godt. Motivasjonen for tverrfaglighet må være faglig og forankret i kjernevirksomheten vår, men det er behov for å drøfte og anbefale noen sentrale verktøy. Det er også behov for å diskutere hvordan UiO tilrettelegger læringsmiljøet slik at det støtter opp under studentenes tverrfaglige aktiviteter og målsetningen om mer fleksibilitet.

Tverrfaglighet – forenkling og tilrettelegging

Den viktigste begrunnelsen for tverrfaglighet er at UiO og arbeidslivet har behov for kandidater med bredere kunnskaper enn det som følger av en strengt disiplinær tilnærming. Tverrfaglighet har alltid stått sentralt i UiOs utdanninger, og UiO har alltid hatt som ambisjon å utdanne kandidater som er i stand til å se alternative perspektiver og anvende kunnskap på nye områder. Spørsmålene blir dermed hvordan UiO kan tilby studentene tverrfaglig kompetanse, og hvordan vi kan forenkle arbeidet med å skape tverrfaglige tilbud for de miljøer som ønsker å utforske disse mulighetene.

Arbeidsgruppen har ikke sett nødvendigheten av å skille skarpt mellom begreper som tverrfaglig, flerfaglig, transfaglig osv. Dagens disipliner har funnet sin form på ulike tidspunkter i vitenskaps-historien, og mange står allerede i et nært forhold til hverandre. Det er også ulik kultur for tverrfaglighet i profesjonsutdanningene og i de øvrige utdanningene. Arbeidsgruppen har lagt til grunn at ulike tilnærminger til tverrfaglighet kan være verdifulle, og at fagmiljøene bør ha et spekter av alternativer å velge blant, avhengig av hva de ønsker å oppnå.

Arbeidsgruppen skisserer tre hovedformer å strukturere tverrfaglighet på:

- Tverrfaglighet innenfor ordinær programstruktur – den tradisjonelle måten å samarbeide på. Dette kan handle om studentenes muligheter for å ta emner fra andre fagområder, reise på utveksling eller gjennomføre ulike former for praksis. Tverrfaglighet kan også komme til syne ved at programmene inkluderer ansatte fra andre enheter eller fagmiljøer på egne emner.
- Honours-program – ekstra innhold og et tilrettelagt studiemiljø, dyp integrasjon. UiOs honours-program er det første i sitt slag i Norge og retter seg mot særlig motiverte studenter som ønsker et ekstra utfordrende studieløp. Programmet er på 210 studiepoeng, 30 mer enn ordinære bachelorprogram. Programmet er i en pilotfase.
- Honours-tillegg – påbyggingsmulighet, ekstrakompetanse. HFs studietilbud *Environmental Humanities and Sciences* omtales som et honours-sertifikat eller honours-tillegg. Tilbudet er på 20 studiepoeng og tas parallelt med en ordinær toårig mastergrad. Tillegget er i en pilotfase.

Fleksibilitet - tilrettelegging for nye studiestrukturer og friere studieløp

UiO har stor autonomi i organiseringen av utdanningsvirksomheten. Summen av nasjonale regler, behovet for standardiserte løsninger i ulike støttesystemer og de reglene og føringene UiO har pålagt seg selv gjør likevel at utdanningssystemet ved UiO oppfattes som trangt og handlingsrommet som begrenset. Formålet er godt, det skyldes ofte ønske om å systematisere og tydeliggjøre saksbehandlingen, men konsekvensen er at handlingsrommet krymper. UiO har dermed et potensiale knyttet til å forenkle regler og strukturer på utdanningsfeltet.

UiOs utdanningsvirksomhet er kompleks, og i gjennomføringen av studieprogram og emner må fakultetene og fagmiljøene ta hensyn til både studieadministrative regler og føringer, personalpolitiske forhold og økonomiske forhold. Mange fakulteter har egne opplegg for håndtering av arbeidspålegg og timeregnskap som først og fremst fokuserer på enhetens eget utdanningstilbud og som gjør det vanskeligere å samarbeide på tvers.

Ett av de viktigste tiltakene UiO kan gjøre for å stimulere innovasjonstakten i studietilbudet er dermed å tydeliggjøre det handlingsrommet som vi faktisk har. Dette innebærer blant annet å snakke på nye måter om de mulighetene som dagens rammer gir og å vise fram de verktøyene som kan brukes. I tillegg kan vi gjøre justeringer i vårt eget regelverk der vi mener det vil styrke ønsket fleksibilitet i studietilbudet.

De siste årene har UiOs nye studietilbud vært populære blant søkerne. Spesielt gjelder dette for grunnstudier med opptak via Samordna opptak, der nye studietilbud som årsenheten i kriminologi, honours-programmet og bachelorprogrammet i filosofi, politikk og økonomi har fått svært mange førsteprioritetssøkere per studieplass de første årene studiet tilbys. Fornyelse av studieporteføljen har vist seg å gi økt oppmerksomhet og fornyet interesse for studietilbudene blant søkerne, også

når det innebærer å profilere eksisterende studietilbud på en ny måte. UiO bør legge for at dette fornyelsesarbeidet fortsetter.

Innspill fra enhetene

Overordnet viser innspillene at UiOs utdanningsvirkelighet er kompleks og at det er mange målsetninger som skal vurderes og balanseres opp mot hverandre. Dette blir tydeligere jo lenger utover i strukturen vi kommer. Tilbakemeldingene bekrefter at det gjøres mye godt arbeid i fagmiljøene for å utvikle tverrfaglige studietilbud, og vi har fått gode eksempler på både løsninger og utfordringer.

Innspillene bekrefter at tverrfaglighet i mange tilfeller er krevende, også ressursmessig. Det kommer innspill om arenaer for erfaringsdeling og om tiltak for å bygge kultur for tverrfaglighet og samarbeid. Det kommer også innspill om veiledninger om ulike måter å samarbeide på, mer felles opplegg for fordeling av midler og uttelling samt maler for samarbeidsavtaler og budsjett.

Når det gjelder tverrfaglighet og fleksibilitet i bachelorprogrammene, er tilbakemeldingen kort oppsummert at dagens rammeverk gir nok rom for tverrfaglighet og fleksibilitet. Utfordringene handler ikke om formelle begrensninger eller hindringer, men om vilkår og hindre for faglig samarbeid og utvikling. Det er dessuten behov for mer informasjon til studentene om de mulighetene som allerede finnes, også om mulighetene for fritt sammensatte bachelorgrader.

Fakultetene ønsker ikke at man starter nye honours-program eller honours-tillegg uten en grundig vurdering av fordelene og ulempene med de eksisterende programmene. Dette handler både om å løse utfordringene som er identifisert og å ta den store ressursbruken på alvor. Innspillene indikerer behov for gradvis utprøving og tilgjengeliggjøring av erfaringer, parallelt med at også andre fagmiljøer får anledning til å prøve ut modellene.

Fornyelse av studietilbudet: arenaer for samhandling og utvikling

Både arbeidsgruppens drøfting og innspillene viser at det er behov for arenaer for samhandling og utvikling dersom UiO skal klare utvikle seg videre. Dette trengs på alle nivåer, fra universitetsledelsen til fagmiljøene, og med god involvering av studenter og ph.d.-kandidater.

Utdanningskomiteen er en arena for strategisk overordnet ideutveksling og identifisering av felles problemstillinger. Denne rollen er viktig og kan med fordel bli enda tydeligere og systematisk når det gjelder UiOs utdanningsportefølje. I komiteens nye årshjul er det lagt inn et møte hver høst der komiteens skal diskutere UiOs samlede studietilbud og dele ideer og planer for nyutvikling. Det er derimot vanskelig å se for seg at komiteen skal få en konkret rolle i koblingen av spesifikke fagmiljøer, da dette erfaringsmessig bør være prosesser som er godt forankret i fagmiljøene.

I tråd med kvalitetssystemet skal fakultetene og instituttene ha møteplasser og arenaer der relevante aktører kan dele kunnskap, erfaringer og identifisere utfordringer og muligheter i oppfølgingen av kvalitetsarbeidet. Dette omfatter også behov og muligheter for fornyelse av studietilbudet. Studenter og ph.d.-kandidater skal være inkludert i arbeidet.

Studiedekanene har en viktig rolle med å bidra til å fange opp tanker og trender, være pådrivere, gi strategisk retning, formidle ideer og kontakter, informere om tiltak og arenaer osv. samt bli enige om den overordnede retningen for hvordan UiO jobber med dette feltet. Utdanningslederne på instituttnivå har en tilsvarende funksjon for sine fagmiljøer.

Ulike eksterne finansieringsmuligheter – inkludert Sentre for Fremragende Utdanning (SFU) – og andre eksterne finansierte utdanningsutviklingsprosjekter i DIKU (nå i HK-Dir) har vist seg å være viktige pådrivere for nyskapning ved de ulike fakultetene de springer ut av, og gjennom nettverksdannelser på tvers skaper disse miljøene viktige arenaer for erfaringsutveksling. LINK er en viktig aktør for slik erfarings- og kunnskapsdeling og kan legge til rette møteplasser som bringer ulike miljøer sammen. Et godt eksempel er prosjektlekkeriene som blir holdt i forbindelse med

ulike nasjonale utlysninger på utdanningsfeltet. Slike arenaer legger til rette for en organisk dynamikk som kan føre til at nye samarbeidsrelasjoner oppstår.

UiOs strategiske satsninger handler først og fremst om tverrfaglig forskning, men har også ambisjoner om å være pådrivere for samarbeid om utdanningstiltak og bør inkluderes i dialoger om utvikling av tverrfaglige studietilbud.

Mye av arbeidet med å skape arenaer for samhandling, erfaringsdeling og koordinering er pågående og langsiktig i sin karakter. På dette feltet handler mye om å opprettholde engasjementet og skape internt motivasjon og kultur for fortsatt utdanningsutvikling. Det vil videre være behov for å se nærmere på økonomiske og personalmessige utfordringer for samarbeid på tvers ved UiO. Deler av dette arbeidet, og ikke minst eventuelle initiativ innen etter- og videreutdanning må imidlertid ses i sammenheng med arbeidet som det nasjonale finansieringsutvalget for høyere utdanning skal levere våren 2022. Noen grep kan imidlertid foretas allerede.

Konkrete forslag

Kommunisere bedre studentenes valgfrihet og mulighet for ulike studieløp

UiO bør gjennomgå informasjonen om UiOs mange ulike studieløp og ikke minst fritt sammensatte bachelorgrader med sikte å vise bedre fram mulighetene for alternative studieløp. Dette vil innebære en endring av holdningen som har vært til fritt sammensatte bachelorgrader siden kvalitetsreformen. Et viktig grep for å oppnå dette vil være å gjennomgå informasjonen på UiOs nettsider slik at de mulige utdanningsveiene ved UiO blir tydeligere.

Ved flere fakulteter er det ikke mulig å oppnå en bachelorgrad uten å ha studierett på et studieprogram fordi emner som er obligatoriske i graden ikke er tilgjengelig for enkeltemnestudenter. Dersom flere studenter skal kunne oppnå en grad, er det behov for å mekanismer for å gi dem tilgang til de avsluttende emnene som trengs for å oppfylle kravene.

Dette punktet vil universitetsledelsen og LOS drøfte videre med fakultetene og følge opp i UiOs føringer og veiledninger for arbeid med utdanningsporteføljen.

Emnebruk på tvers av studienivå

UiOs studieprogram har ulik grad av valgfrihet, og mange av UiOs emner inngår i flere program. Slik gjenbruk foregår i hovedsak på samme studienivå, med unntak av noen såkalte «heisemner», som med ulike justeringer tilbys både som hhv. bachelor- og masteremner eller master- og ph.d.-emner. Potensialet for fleksibilitet er trolig større dersom man åpner opp for at emner kan brukes på tvers av studienivåer.

Dagens praksis ble etablert i forbindelse med kvalitetsreformen. Den er basert på grunnstrukturen i gradsstrukturen med bachelor-, master- og ph.d.-program med tilhørende emner. I tillegg presiserte Kunnskapsdepartementet i brev til institusjonene 5. oktober 2001 at studieenheter på lavere grads nivå ikke skal kunne inngå som del av høyere grad. Siden den tid har det imidlertid blitt et helt annet fokus på kandidatenes læringsutbytte, vi har fått et nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk og vi har læringsutbyttebeskrivelser på både program- og emnenivå. Den foreslåtte endringen innebærer at vi legger større vekt på hvilken kompetanse studentene trenger i graden sin for å oppnå det fastsatte læringsutbyttet for programmet.

Innspillsrunden viser at fakultetene er åpne for at studenter kan få anledning til å ta noen emner på andre nivåer som redskapsemner i studieprogrammet/graden sin. Dette kan også være viktig for ph.d.-programmene.

Emnebruk på tvers av nivå gir uttelling på emnets nivå, ikke studentens. Fakultetene må derfor være oppmerksomme på omfanget dette får, for å unngå at finansieringsmodellen uthules. Emnebruk på tvers av nivå passer best i tilfeller hvor enkeltstudenter har behov for et emne på et annet

nivå. Fakultetene bør vurdere «heisemner» dersom et bestemt opplegg skal gjelde for større studentgrupper på et annet studienivå, for å sikre riktig og tilstrekkelig uttelling til emnene.

Dette punktet vil universitetsledelsen og LOS drøfte videre med fakultetene og følge opp i UiOs føringer og veiledninger for arbeid med utdanningsporteføljen.

Emnestørrelse

Samtidig som minste tillatte ordinære emnestørrelse ved UiO er fem studiepoeng, er det flere som ønsker å tilby såkalte mikroemner/småemner. Småemnene er gjerne enda mindre, for eksempel ett eller 2,5 studiepoeng, og tilbys gjerne som korte bolker innenfor avgrensede temaer. Dette kan gi studentene fleksibilitet til selv å sette sammen utdanning innen aktuelle, kortere temaer. Mikroemner er trolig mest aktuelt for livslang læring, og mindre aktuelt i ordinære program.

Innspillsrunden gir bred støtte til mindre emner, særlig for etter- og videreutdanning. For ordinære studieprogram uttrykkes det samtidig støtte til hovedmodellen, som innebærer at emnestørrelsen normalt er 10 studiepoeng for studieprogram som bruker mye emner på tvers.

Dette innebærer at UiO forskrift om studier og eksamener oppdateres i tråd med det vedlagte forslaget til endringsforskrift. Forslaget innebærer å myke opp bestemmelsene om antall studiepoeng for et emne. Minste tillatte emnestørrelse reduseres fra fem til ett studiepoeng.

Konklusjon

De tre konkrete forslagene knyttet til kommunikasjon, emnenivå og emnestørrelse søker å legge til rette for mer fleksibilitet og forenkling i UiOs utdanningsportefølje. Universitetsledelsen vil følge opp forslagene i tett samarbeid med fakultetenes utdanningsledere.

Forslagene kan også svare ut en del av behovet for et økt tilbud innen livslang læring, men dette må utredes nærmere i lys av endrede nasjonale rammevilkår. Det nasjonale finansierungsutvalget ferdigstiller arbeidet sitt våren 2022, og det er planlagt endringer i egenbetalingsregelverket. Vi vil komme tilbake til universitetsstyret med dette når rammebetingelsene er klarlagt.

Det har kommet svært mange andre gode innspill fra enhetene som tas med i det videre arbeidet. Det blir blant annet viktig å drøfte personalmessige og økonomiske forutsetninger for mer tverrfaglighet og fleksibilitet i UiOs utdanningsportefølje, også i lys av ambisjonene i UiOs nye klima- og miljøstrategi. Universitetsdirektøren vil også vurdere forenklinger i UiOs studie- og eksamensforskrift og øvrig regelverk som kan tydeliggjøre både fakultetenes handlingsrom og studentenes muligheter for mer fleksible studieløp.

Vedlegg:

- Forslag til endring av UiOs forskrift om studier og eksamener.

8. mars 2022

Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo

Fastsatt av universitetsstyret 8. mars 2022 med hjemmel i lov 1. april 2005 om universiteter og høyskoler § 3-3.

I

§ 3.1 Begreper i tilknytning til studier og studieenheter, andre ledd skal lyde:

(2) Ved Universitetet i Oslo skal et emne være den ordinære *studieenheten*. *Emner kan normalt ikke ha et omfang på mindre enn 1 studiepoeng.*

II

Endringene trer i kraft straks.